

paa Grund af Vekselpocesloven af 28de Maj 1880 § 4 (som Kommissionen ikke ønsker at foreslaa forandret) ikke kunne gøre sin i nærværende Paragraf hjemlede Modregningsret gældende.

§ 23

svarer til Konkurslovens § 116.

§ 24

svarer til Konkurslovens § 117; men medens Konkursloven bestemmer, at Skifterettens Beslutning om Akkordens Stadfæstelse skal finde Sted i et nyt Møde, er der i Udkastets § 24 aabnet Adgang til, at Skifteretten kan træffe Afgørelse om Akkordens Stadfæstelse i det samme Møde, i hvilket Afstemningen er sket. Kun dersom nogen Fordringshaver begærer Udsættelse for at fremkomme med Protest, er det en Pligt for Skifteretten at udsætte Mødet en kort Tid, dog ikke over en Uge, og i saa Fald kan enhver — altsaa ikke blot den Fordringshaver, som har begæret Udsættelsen, — i Løbet af 4 Dage efter Mødet indgive skriftlig Protest mod Akkordens Stadfæstelse. Det er i øvrigt en Selvfølge, at for saa vidt Protesten grundes paa en Kendsgerning, som Skifteretten af sig selv skal tage i Betragtning, kan saadan Indsigelse med Vægt gøres gældende, selv om den fremkommer efter Udløbet af de 4 Dage.

ad § 25.

Denne Paragrafs Nr. 1—4 indeholder i det væsentlige Bestemmelser, der svare til dem, som findes i Konkursloven § 118, Nr. 1 og 2. Dog findes der ikke i Konkursloven noget, der svarer til den i Nr. 3 skete Henvisning til Udkastets §§ 21, 22 og 32, jfr. Bemærkningerne til de to sidstnævnte Paragraffer.

Spørgsmaalet om, hvor vidt Skifteretten skal nægte at stadfæste Akkorden, hvis nogen Fordringshaver er bleven begunstiget, afgøres i Konkurslovens § 118 Nr. 2 ved en Henvisning til samme Lovs § 115, der i Udkastet findes som § 30. I Udkastet er Spørgsmaalet afgjort ved en særlig Bestemmelse i § 25 Nr. 4. Derefter skal Skifteretten ex officio nægte Stadfæstelse, naar der for at fremkalde Akkorden eller fjerne Hindringer for denne hemmeligt eller aabenlyst er sket Begunstigelse af nogen Fordringshaver eller givet Løfte om saadan, være sig fra Skyldnerens Side eller af nogen Trediemand.

Medens den danske Konkurslov i § 118 udtrykkelig bestemmer, at Skifteretten ikke

har at inklade sig paa nogen Prøvelse af Billigheden eller Hensigtsmæssigheden af de til Akkordens Indhold hørende Bestemmelser, lige saa lidt som der kan tages Hensyn til herfra hentede Protester fra de enkelte Fordringshaveres Side, aabner den norske Akkordslov § 24 Nr. 2 Adgang til efter Paastand at faa Akkordens Stadfæstelse nægtet, naar det paavises, at Akkorden ikke stemmer med Fordringshaverenes fælles Interesse, hvorpaa den norske Lov da nævner forskellige Eksempler, deriblandt det, at der ikke haves antagelig Betyggelse for Akkordens Opfyldelse.

Det har i Kommissionen været Genstand for megen Overvejelse, hvilke Fordringer Udkastet skulde stille til Sikkerheden for Akkordens Opfyldelse. Den Tanke har været fremme, at det muligvis kunde bestemmes, at saafremt Akkordens Opfyldelse ikke ifølge dens eget Indhold var sikret ved Kaution eller dog var lettet derigennem, at visse Fordringshavere indtil et vist Beløb havde erklæret at ville træde tilbage for de andre Fordringshavere, skulde Skifteretten gøre sin Stadfæstelse afhængig af, at der i alt Fald for en Del af Akkorddividenden sikredes Garanti af en Bank eller blev stillet reel Sikkerhed. Men dersom Skifteretten alene kunde stille dette Forlangende i Tilfælde af, at Akkorden ikke efter dens eget Indhold var forsynet med Kaution, vilde Lovbudet kunne omgaas derigennem, at der tilvejebragtes en illusorisk Kaution, og dersom man vilde forlange, at Skifteretten skulde skønne over, hvor vidt den i Akkorden stillede Kaution virkelig sikrede samme, vilde Skifteretten blive pligtig at udøve et Skøn, hvortil den kun er lidet egnet. Kommissionen har sluttelig bestemt sig til at optage en Bestemmelse, der er formuleret i samme almindelige Udtryk, som den norske Lov har brugt, dog med den Forskel, at Skifteretten ifølge Udkastet af sig selv skal undersøge dette Punkt, medens Retten efter den norske Lov kun skal undersøge Spørgsmaalet efter Paastand. Det er vistnok praktisk umuligt at give bestemte Regler for, hvorledes en Akkord skal være betrygget, for at Betyggelsen skal kunne siges at være antagelig. Der vil nemlig i denne Henseende efter de forskellige Omstændigheder gøre sig forskellige Opfattelser gældende. Medens det undertiden kan være naturligt at forlange, at Akkorden helt eller delvis skal være sikret ved en uden for Skyldnerens Person og Forretning liggende Sikkerhed, vil man mulig i andre Tilfælde nøjes med den Betyggelse, som ligger i, at Akkorden ifølge,